

[Kai Moltke.]

ser og ikke gør sådanne ting til et privilegium for bemidlede, som der har været visse tilløb til i diskussionerne.

Som sagt, vi betragter dette som et oplæg, et oplæg, som med hensyn til tidspunktet er svagt, fordi ingen normalisering af finansierings- og økonomiske forhold danner fundamentet for denne ordening, et grundlag, som er svagt, fordi en række af de problemer, som er boligkrisens grundlæggende problemer, fortsat slet ikke har fundet nogen løsning. Man tror på, at man i den kommende tid ved normaliseringen af et marked i knaphed vil nå videre, når man sætter nye elementer i gang. Jeg må sige, jeg er gammeldags, jeg har ikke denne klippetetro. Jeg har erfaringerne fra omsen, fra helhedsløsningen og alt det andet, og derfor foretrækker vi fra SF foreløbig at indtage et skeptisk, men sagligt medarbejdende standpunkt til det forlig, som de fire partier alene har ansvaret for.

Rimstad: Jeg vil begynde med at sige, at jeg vel, ligesom min partifælle det ærede medlem hr. Johan Asmussen med held gjorde det i går, burde begynde med at protestere mod den fremgangsmåde, at den højtærede boligminister om tirsdagen giver en længere redegørelse for det boligforlig, som mit parti er holdt uden for og holdt uden for afslutningen af og derfor ikke kender andet til end det, man har kunnet læse i dagspressen, og at det under disse omstændigheder forlanges af mig, at jeg skal kunne debattere redegørelsen allerede næste dags formiddag. Vel er vi i mit parti efterhånden vant til meget hurtige udrykninger, der er jo ikke så mange, der tager hensyn til os, men tinget må vel kunne forstå, at sådanne ikke mindst går ud over de muligheder, vi har for at passe vor mødevirksomhed ude i landet. Herved stilles små partier yderligere ringere over for de store partier, og de er jo i forvejen over for disse stærkt handicappet af ikke at kunne deltage i udvalgsarbejdet og derved få et bedre overblik over de enkelte sager.

På grund af den alt for ringe tid, jeg har haft til at sætte mig ind i den højtærede boligministers redegørelse, er jeg naturligvis ikke i stand til at foretage nogen tilbunds-

gående vurdering af et så omfattende forlig som det, der her er tale om. Jeg må indskrænke mig til at nævne nogle hovedindvendinger, som mit parti synes man bør tage op til drøftelse i det udvalgsarbejde, hvorunder den lovmæssige underbygning af forliget skal finde sin form. Der er nemlig adskilligt i forligstankerne, som forekommer os meget lidt gennemtænkt. Det synes, som om forligsintentionerne for ofte har overskygget fornuften under udarbejdelsen af forligsresultaterne. Man kunne måske udtrykke det sådan, at forligsvilligheden har været større end fornuftens gustne overlæg, et forhold, der normalt vil være uacceptabelt, men som i dette tilfælde — som den højtærede boligminister så rigtigt har udtrykt det — først og fremmest har drejet sig om at optø nogle synspunkter. I så fald er det måske mindre uacceptabelt.

Jeg vil derfor gerne understrege, at vi inden for mit parti ser således på det, at trods fejl og berettigede indvendinger imod det er forliget alligevel det første virkelig positive skridt, der i den sidste snes år er taget i boligspørgsmålet.

Jeg vil i forbindelse med disse bemærkninger gerne takke det ærede medlem hr. Hastrup, hvis tanker om og hvis arbejde med denne sag efter vor opfattelse har været afgørende for resultatet. Men forliget er, som det tidligere er sagt, en skøbelig konstruktion. Dets skæbne afhænger derfor af den indstilling, hvormed man vil administrere det ude i livet. Med velvillighed kan det bringe os den problemernes løsning, som hele befolkningen så lang tid har efterlyst; gennem vrangvillighed kan det blive skadet så stærkt, at det ikke er i stand til at ændre de bestående, helt uacceptable tilstande på boligområdet.

Vore indvendinger mod det indgåede forlig drejer sig om følgende hovedpunkter: vi mener for det første, at de i forliget forudsatte vurderingsforretninger i samtlige de boliger, der berøres af forliget, er næsten umulige at gennemføre. Der mangler for det andet i forliget en aftale om et direktiv vedrørende planlægningen og udførelsen af den boligreserve, som efter reguleringsperioden skal være til stede både i rigtig udformning og til rigtig pris. For det tredje er udligningstiden på de 8 år efter vor opfattelse unødvendig lang og udligningernes mak-